

[Hans Hedtoft.]

brugt for at afhjælpe nøden og sætte genopbygningen i gang. Denne hjælp kom vestfra, bl. a. fra det Amerika, man nu søger at miskreditere, og blev brugt i den udtrykkelige hensigt at give ikke en del af Europa, men hele det krigshærgede Europa en hjælpende hånd, og Danmark har fået sin store og værdifulde andel af denne hjælp fra amerikansk side.

I denne periode, hvor den vestlige verden samlede de fleste kræfter om et fredeligt genopbygningsarbejde, gennemførte Sovjet en kolossal udvidelse af sit magt- og indflydelsesområde. Sovjet beholdt ca. 4 mill. mand under våben og koncentrerede det meste af sin militærmagt i Europa. Ca. 120 divisioner har Sovjet de sidste år haft stående i Europa, og hertil kommer ca. 50 divisioner fra de såkaldte folkedemokratier i Østeuropa. Hvad det militære styrkeforhold angår, har det mellem Øst- og Vesteuropa hidtil mindst været som 10 til 1 eller endnu grellere. Dette misforhold begyndte straks efter krigen, men det er klart, at det, efterhånden som begivenhederne begyndte at tale deres tydelige sprog, måtte bekymre alle freds- og frihedselskende mennesker. I løbet af seks år har Sovjet udvidet sit landområde med 2,8 mill. km² og underlagt sig 21,7 mill. nye indbyggere. Hertil kommer, at Sovjet har fået direkte kontrol over 5 tidligere suveræne stater og Østtyskland.

Grebet om de østeuropæiske lande er stærkt og ubarmhjertigt. Det er rene politistater med undertrykkelse af enhver opposition. Der tales ingen afvigelser. Ingen kan da lukke øjnene for, hvad der er sket i Østeuropa de seneste år, og som bør siges åbent. Een dag er en mand minister og tiljublet af alt folket, næste dag klynges han i galgen som en skurk og forræder. Tænk blot på Clémentis i Czekoslovakiet, hvor nu 170 000 medlemmer skal være ekskluderet af det kommunistiske parti. Kostov i Bulgarien blev skudt, fordi han gav udtryk for en national indstilling, Rajk i Ungarn fik samme skæbne. Tænk på Tito i Jugoslavien, der var en folkehelt, indtil han modsatte sig total underkastelse, så blev han stemplet som forbryder af internationalt format.

For disse folkedemokratier, som er rene diktaturstater, findes der ingen mellemvej. Jeg talte for nogen tid siden med en tidligere ledende czeckisk politiker, og han forklarede mig: ser du, forskellen på jert nordiske demokrati og vort såkaldte folkedemokrati er, at hos jer i Norden skal

folkene høres ved frie valg; i vort folkedemokrati bliver folkene forhørt. Hundredtusinder har måttet sande det, deriblandt også mange, mange frie fagforeningsfolk og socialdemokrater, der troede på muligheden af et redeligt samarbejde med deres landes kommunister. En af dem er Anna Kethly i Ungarn, en kvinde på 62 år, som viede sit liv til den socialdemokratiske arbejderbevægelse i Ungarn. Hun har kæmpet for frihed, for demokrati, for menneskelighed, for socialisme og for tolerance. Hun har kæmpet for det under det østrig-ungarske kejserdømme, hun har kæmpet for det under Bela Kun, hun har kæmpet for det under Horthy, hun har kæmpet for det under den tyske besættelse, hun har altid kæmpet for det. Vi er flere i denne sal, som fra internationale konferencer har kendt denne kvinde gennem mere end 20 år. Denne kvinde er nu — og hun er blot en af hundredtusinder — i socialismens misbrugte navn dømt til 15 års tugthus for påstået spionage. Den nordiske arbejderbevægelse har protesteret mod dette overgreb, vi har bedt om at få lejlighed til at overbringe vore protester på millioner nordiske arbejders vegne til den ungarske ministerpræsident. Vi kan ikke få lov til at aflevere denne protest.

Udviklingen i disse østeuropæiske lande har de fleste steder været ens. Det begynder med en såkaldt koalitionsregering med alle partier, men kontrolleret af kommunisterne. Derefter intrigeres alle „ikke-pålidelige“ ud, eller de arresteres — og den kommunistiske ensretning er fuldbyrdet. I Polen endte det, som det ærede medlem hr. Bøgholm i formiddags nævnte, med, at den russiske marskal Rokossovsky overtog ledelsen af hele forsvarsdepartementet. Udviklingen i Østtyskland med organiseringen af det såkaldte folkepoliti, der tager sigte på at gennemføre en to års tjenestetid for alle våbenduelige af årgangene 1910—1932, og som af den røde hær skal have overladt alle slags våben, maskingeværer, kanoner, tanks, antiluftskys, flyvepladser, ministrygere, mineudlægnings- og motortorpedobåde, siger os også et og andet.

Ja, det er sandt, ærede medlem hr. Aksel Larsen og ærede medlemmer i denne sal og dansk offentlighed — det er sandt, at denne udvikling ængster os! Vi har lært af 1930erne, og vi afslår som land og som folk igen at spille den hypnotiserede kanins rolle overfor den internationale udvikling, der er påbegyndt. Vi vil i samarbejde med andre fredselskende lande søge at bevare freden, men vi er tvunget til at udbygge